

คำวินิจฉัยอุทธรณ์
ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ที่ ๒ / ๒๕๕๗
เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง รายโรงพยาบาล

ตามที่ บริษัท โรงพยาบาล มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗
ขออุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ที่ให้นำเงินมาชำระค่าปรับทางปกครอง กรณีเจ้าพนักงานควบคุม
มลพิษทำการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของบริษัท โรงพยาบาล เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติ
ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้บริษัท โรงพยาบาล จัดการแก้ไข
เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไป
ตามมาตรฐานการควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และเจ้าพนักงานควบคุม
มลพิษไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของบริษัท โรงพยาบาล จึงรายงานความเห็นพร้อมเหตุผล
ไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์เพื่อพิจารณาคำอุทธรณ์ของ บริษัท โรงพยาบาล ตาม
มาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของ
บริษัท โรงพยาบาล ประกอบคำชี้แจงของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พร้อมเอกสารหลักฐาน
รวมทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ดังนี้

เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบระบบ
บำบัดน้ำเสียของบริษัท โรงพยาบาล โดยได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งมาตรวจสอบก่อนออกคำสั่ง
ทางปกครอง พบว่า จุดที่ ๑ น้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำบ่อพักน้ำทิ้ง (อาคาร ๑) มีค่าสารแขวนลอย เท่ากับ
๕๔ มิลลิกรัมต่อลิตร และจุดที่ ๒ บ่อพักน้ำทิ้ง (อาคาร ๒) มีค่าบีโอดีเท่ากับ ๒๒.๘ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่า
ทีเคเอ็น เท่ากับ ๔๐.๗ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภท
และบางขนาด ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ และ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม การปล่อยน้ำเสียลงสู่
แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๗/๑๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕
แจ้งว่า เนื่องจากมาตรา ๓๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะทราบ
ข้อเท็จจริงอย่างพอเพียงและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ดังนั้น บริษัท โรงพยาบาล
สามารถขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และ

สามารถใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ หากบริษัท โรงพยาบาล ไม่ใช้สิทธิโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งให้บริษัท โรงพยาบาล จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มี ประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียทั้งหมดให้มีลักษณะเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ต่อไป ทั้งนี้ บริษัท โรงพยาบาล ได้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

บริษัท โรงพยาบาล ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่าขอใช้ สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. รายงานการตรวจวัดน้ำทิ้งจากอาคาร ๑ และอาคาร ๒ ของเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๕ เพื่อแสดงให้เห็นว่าทางโรงพยาบาล ได้ทำการตรวจวัดน้ำทิ้งจากทั้งสองอาคารทุกเดือนและมีผลการตรวจวัดผ่านมาตรฐานทุกเดือน

๒. หนังสืออนุญาตขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกซเรย์ เพื่อแสดงว่า โรงพยาบาล ใช้ห้องตรวจที่ได้มาตรฐานตามกฎหมาย

๓. ใบตรวจเช็คระบบบำบัดน้ำเสียประจำวันของแผนกวิศวกรรม เพื่อแสดงว่า มีการตรวจสอบและแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียทุกวัน

๔. โรงพยาบาล จะทำการปรับปรุงบ่อบำบัดน้ำเสียทั้งสองอาคาร เพื่อ รองรับกฎกระทรวงฉบับใหม่ ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่ต้องเก็บข้อมูลของบ่อบำบัดน้ำเสียทุกวันและส่งรายงานให้ทางเจ้าหน้าที่ราชการท้องถิ่นทุกเดือน คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือน ธันวาคม ๒๕๕๕

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๗/๑๕๗๔๙ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่า บริษัท โรงพยาบาล ได้ใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานภายในระยะเวลา ที่กำหนด และเหตุผลเพียงพอ จึงรับพิจารณาข้อชี้แจงข้างต้น โดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะทำการเก็บ ตัวอย่างน้ำทิ้งที่ระบายออกสู่ภายนอกมาตรวจสอบอีกครั้ง และได้แจ้งให้ทราบกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการดำเนินงานของระบบ บำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้บริษัท โรงพยาบาล ทราบด้วย

เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบระบบบำบัด น้ำเสียของโรงพยาบาล จำนวน ๒ จุด พบว่า จุดที่ ๒ บ่อพักน้ำทิ้ง (อาคาร ๒) มีค่าบีโอดี เท่ากับ ๓๖.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ต่อมาเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๗/๔๐๕๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๖ แจ้งให้บริษัท โรงพยาบาล ทราบว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ออก คำสั่งให้บริษัท โรงพยาบาล จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัด น้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยให้ดำเนินการให้แล้ว เสร็จภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้รับแจ้งคำสั่งพร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ หากบริษัท โรงพยาบาล ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งแล้วเสร็จ ขอให้แจ้งให้กรมควบคุมมลพิษทราบ

พร้อมแสดงวิธีปรับปรุงแก้ไข และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตรวจสอบเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งเท่านั้น และหากบริษัท โรงพยาบาล ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ต้องชำระค่าปรับไม่เกินวันละ ๒,๐๐๐ บาท (สองพันบาทถ้วน) ทั้งนี้ บริษัท โรงพยาบาล ได้รับคำสั่งทางปกครองดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๖ และครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ภายหลังครบกำหนดระยะเวลาคำสั่งทางปกครอง จำนวน ๒ จุด พบว่าจุดที่ ๑ ปลายท่อน้ำทิ้งจากบ่อพักน้ำทิ้ง จากบ่อพักน้ำทิ้ง (อาคาร ๑) มีค่าบีโอดี เท่ากับ ๒๖.๔ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย เท่ากับ ๖๒ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ตรวจสอบพบว่า โรงพยาบาล มีการปรับปรุงระบบบำบัดโดยทำตะแกรงกรองขยะก่อนเข้าระบบบำบัดฯ ทำความสะอาดระบบบำบัดและดูดตะกอน

ต่อมาเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๔๐๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ออกคำสั่งปรับบริษัท โรงพยาบาล โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้รับแจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่บริษัท โรงพยาบาล

จำกัด ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ ทั้งนี้ บริษัท โรงพยาบาล ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ต่อมาบริษัท โรงพยาบาล ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ อุตสาหกรรม คำสั่งปรับทางปกครอง โดยขอให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษยกเว้นค่าปรับทางปกครอง เนื่องจากในช่วงเดือน เมษายน ๒๕๕๖ บริษัท โรงพยาบาล ได้พยายามหาสาเหตุของปัญหา แต่กว่าจะพบสาเหตุที่แท้จริงต้องใช้เวลาเป็นอย่างมาก ช่วงที่พบปัญหาประมาณปลายเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ ปัญหาที่พบคือบ่อเก็บน้ำเสียหลังบำบัดแล้วทรุดตัวประมาณ ๒ นิ้ว ลึกลงไปประมาณ ๒ เมตร มีรอยแตกกว้างและท่อส่งน้ำเสียแตก ทำให้มีน้ำเสียไหลเข้ามาในบ่อเก็บน้ำเสียหลังบำบัดได้บางช่วงเวลา เมื่อพบปัญหาแล้ว บริษัท โรงพยาบาล

จึงได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวในทันที โดยการย้ายบ่อเก็บน้ำเสียไปตำแหน่งใหม่ ไม่ให้มีการปะปนของน้ำเสียกับน้ำเสียหลังการบำบัดแล้ว ทำให้น้ำเสียหลังการบำบัดมีสภาพใสเป็นปกติ บริษัท โรงพยาบาล ไม่มีเจตนาที่จะปล่อยน้ำเสียลงสู่สาธารณะ และได้ทำการส่งน้ำเสียหลังการบำบัดตรวจทุกเดือน โดยบริษัทภายนอก ซึ่งผลการตรวจวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้มาโดยตลอดทุกเดือน

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๗ พิจารณาคำอุทธรณ์ของบริษัท โรงพยาบาล แล้ว จึงรายงานความเห็น พร้อมเหตุผล สรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ บริษัท โรงพยาบาล ได้ขอยกเว้นค่าปรับทางปกครอง เนื่องจากบริษัท โรงพยาบาล ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้ว

/เห็นว่า...

เห็นว่าจากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น บริษัท โรงพยาบาล ได้รับคำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๖ และหากบริษัท โรงพยาบาล ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งแล้วเสร็จ ขอให้แจ้งกรมควบคุมมลพิษทราบ พร้อมแสดงวิธีการปรับปรุงแก้ไข และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตรวจสอบเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่ง ซึ่งภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งทางปกครองแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ พบว่าบริษัท โรงพยาบาล ได้มีการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย โดยทำตะแกรงขยะก่อนเข้าระบบบำบัดน้ำเสีย ทำความสะอาดระบบบำบัดน้ำเสีย และดูดตะกอนแล้ว และเมื่อเก็บตัวอย่างน้ำของโรงพยาบาล มาตรวจวิเคราะห์ พบว่า น้ำทิ้งยังคงมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ประกอบกับบริษัท โรงพยาบาล ได้ยอมรับว่าในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้พบปัญหาบ่อเก็บน้ำเสีย ภายหลังการบำบัดแล้ว ทрудตัว ประมาณ ๒ นิ้ว ลึกลงไปประมาณ ๒ เมตร มีรอยแตกร้าว และท่อส่งน้ำเสียแตก ทำให้มีน้ำเสียไหลเข้ามาในบ่อเก็บน้ำเสียหลังบำบัดได้บางช่วงเวลา ทำให้บริษัท โรงพยาบาล ต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการย้ายบ่อเก็บน้ำเสียไปตำแหน่งใหม่ ไม่ให้มีการปะปนของน้ำเสียกับน้ำเสียหลังการบำบัดแล้ว ถึงแม้ว่าบริษัท โรงพยาบาล จะอ้างว่าได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว แต่บริษัท โรงพยาบาล ก็เพิกเฉยและไม่ได้แจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบหลังจากที่บริษัท โรงพยาบาล ได้ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จแต่อย่างใด นอกจากนี้ข้อกล่าวอ้างของบริษัท โรงพยาบาล เป็นการดำเนินการของบริษัท โรงพยาบาล เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่มีเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเข้าร่วมตรวจสอบด้วย จึงถือว่าบริษัท โรงพยาบาล ได้ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้ว และเห็นควรยืนยันให้บริษัท โรงพยาบาล ชำระค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

ประเด็นที่ ๒ ค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่บริษัท โรงพยาบาล จำกััด ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จและมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

เห็นว่าเมื่อบริษัท โรงพยาบาล ได้อุทธรณ์ว่าได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่บริษัท โรงพยาบาล ได้ยกขึ้นมาใหม่ การคิดค่าปรับทางปกครองในส่วนนี้จึงจำเป็นต้องตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล และเก็บตัวอย่างน้ำมาตรวจวิเคราะห์อีกครั้ง กรมควบคุมมลพิษจึงได้มอบหมายเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ

ระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ว่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร เพื่อจะได้ นำผลการตรวจสอบดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ค่าปรับทางปกครองของบริษัท โรงพยาบาลต่อไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. คำอุทธรณ์ของบริษัท โรงพยาบาล

รับไว้พิจารณาได้หรือไม่

กรณีตามข้อเท็จจริง บริษัท โรงพยาบาล

ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองจาก

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๔๐๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ไว้เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ บริษัท โรงพยาบาล ในฐานะคู่กรณี จึงต้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งจึงสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ บริษัท โรงพยาบาล ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ขอร้องอุทธรณ์คำสั่ง ที่ ทส. ๐๓๐๒/๑๔๐๕ เรื่อง ให้ชำระค่าปรับทางปกครอง ยื่นต่อเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ถือได้ว่า บริษัท โรงพยาบาล ได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว จึงรับไว้พิจารณาได้

๒. ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของบริษัท โรงพยาบาล

ประเด็นนี้เห็นว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้กระทำไป ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๒) เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีความเห็นแย้งอุทธรณ์ดังกล่าว จึงเป็นการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งแล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเทียบเคียงกับนัยความเห็นทางข้อกฎหมายตามบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๔๓/๒๕๕๒ ที่มีความเห็นว่า การใช้อำนาจออกคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาเป็นการกระทำในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร มีได้ทำคำสั่งในฐานะราชการส่วนภูมิภาค กรณีนี้ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงหมายถึง รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ในฐานะ

/ผู้บังคับบัญชา...

ผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติฯ ตามข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และในฐานะผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามนัยแห่งกฎหมายข้างต้น

๓. เจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครอง กรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ประเด็นนี้เห็นว่า ตามมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้อำนาจเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำการตามมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้อยู่ในบังคับคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยอาจเข้าดำเนินการด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทน หรือให้ชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุ แต่ต้องไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวัน ส่วนเจ้าหน้าที่ระดับใด มีอำนาจกำหนดค่าปรับทางปกครองจำนวนเท่าใด สำหรับกรณีใด มาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งมีข้อ ๑ (๙) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายมีอำนาจกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองได้ไม่เกินห้าพันบาทต่อวัน สำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองที่อยู่ในเขตอำนาจ

ดังนั้น การที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบ ข้อ ๑ (๓) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ได้มีคำสั่งให้บริษัท โรงพยาบาล ... ผู้อุทธรณ์ ชำระค่าปรับทางปกครอง เนื่องจากผู้อยู่ภายในบังคับทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง โดยมีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๒/๑๔๐๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แจ้งให้บริษัท โรงพยาบาล ... ชำระค่าปรับทางปกครอง กรณีดังกล่าวนี้ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ใช้อำนาจตามความของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้อำนาจไว้ แต่เมื่อผู้อยู่ภายในคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยกำหนดให้มีการชำระค่าปรับทางปกครอง จึงต้องปฏิบัติตามความในข้อ ๑ (๙) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) อธิบดีกรมควบคุมมลพิษจึงเป็นพนักงานที่มีอำนาจในการกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองได้ไม่เกินห้าพันบาทต่อวัน สำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองที่อยู่ในเขตอำนาจ

๔. คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้บริษัท โรงพยาบาล

นำเงินมาชำระค่าปรับทางปกครอง กรณีบริษัท โรงพยาบาล ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง
เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ที่สั่งให้บริษัท โรงพยาบาล จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง
หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานการ
ควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ๙๐ วัน เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
หรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา
คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้อำนาจเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ
หรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษ จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัด
น้ำเสีย

บริษัท โรงพยาบาล มีฐานะเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด
มลพิษตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐาน
ควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบ
กับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิด
มลพิษที่จะต้องถูกควบคุม การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๗
พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ที่จะต้องถูกควบคุมการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อม
นอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม
คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัด
น้ำเสียให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้

๕. บริษัท โรงพยาบาล

ผู้อุทธรณ์ ได้อุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองโดยขอให้
ยกเว้นค่าปรับทางปกครอง เนื่องจากบริษัท โรงพยาบาล ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ควบคุมมลพิษแล้ว

ประเด็นนี้เห็นว่า จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นบริษัท โรงพยาบาล ได้รับ
คำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ให้มี
ประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันที่
บริษัท โรงพยาบาล ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๖ และหากบริษัท
โรงพยาบาล ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งแล้วเสร็จ ขอให้แจ้ง ให้กรมควบคุมมลพิษทราบพร้อม
แสดงวิธีการปรับปรุงแก้ไข และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตรวจสอบเมื่อครบกำหนดระยะเวลา
ตามคำสั่งเท่านั้น ซึ่งภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งทางปกครองแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖
เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม
๒๕๕๖ พบว่าบริษัท โรงพยาบาล ได้มีการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย โดยทำตะแกรงขยะ
ก่อนเข้าระบบบำบัดน้ำเสีย ทำความสะอาดระบบบำบัดน้ำเสีย และคัดตะกอนแล้ว และเมื่อเก็บตัวอย่างน้ำของ
โรงพยาบาล มาตรวจวิเคราะห์ พบว่า น้ำทิ้งยังคงมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ประกอบกับ

บริษัท โรงพยาบาล ได้ยอมรับว่าในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้พบปัญหาบ่อเก็บน้ำเสียภายหลังการบำบัดแล้ว ทรุดตัว ประมาณ ๒ นิ้ว ลึกลงไปประมาณ ๒ เมตร มีรอยแตกร้าว และท่อส่งน้ำเสียแตกทำให้มีน้ำเสียไหลเข้ามาในบ่อเก็บน้ำเสียหลังบำบัดได้บางช่วงเวลา ทำให้บริษัท โรงพยาบาล จำกัด ต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการย้ายบ่อเก็บน้ำเสียไปตำแหน่งใหม่ ไม่ให้มีการปะปนของน้ำเสียกับน้ำเสียหลังการบำบัดแล้ว ถึงแม้ว่าบริษัท โรงพยาบาล จะอ้างว่าได้จัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว แต่บริษัท โรงพยาบาล ก็เพิกเฉยและไม่ได้แจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบภายหลังจากที่บริษัท โรงพยาบาล ได้ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จแต่อย่างใด นอกจากนี้ข้อกล่าวอ้างของบริษัท โรงพยาบาล เป็นการดำเนินการของบริษัท โรงพยาบาล เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่มีเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเข้าร่วมตรวจสอบด้วย จึงถือว่าบริษัท โรงพยาบาล ได้ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้ว และเห็นควรยืนยันให้บริษัท โรงพยาบาล ชำระค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่บริษัท ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

๖. ประเด็นค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่บริษัท โรงพยาบาล จำกัด ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จและมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

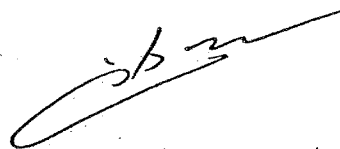
ประเด็นนี้เห็นว่า เมื่อบริษัท โรงพยาบาล ได้อุทธรณ์ว่าได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่บริษัท โรงพยาบาล ได้ยกขึ้นมาใหม่ การคิดค่าปรับทางปกครองในส่วนนี้จึงจำเป็นต้องตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล และเก็บตัวอย่างน้ำมาตรวจวิเคราะห์อีกครั้ง ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้มอบหมายเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ว่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร เพื่อจะได้นำผลการตรวจสอบดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ค่าปรับทางปกครองของบริษัท โรงพยาบาล ต่อไป

ดังนั้น จากข้ออ้างดังกล่าวของ บริษัท โรงพยาบาล จึงเห็นควรยืนยันยกคำอุทธรณ์ของ บริษัท โรงพยาบาล ในส่วนชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และให้รอในส่วนประเด็นค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จและมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเทียบเคียงกับนัยความเห็นทางข้อกฎหมาย ตามบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๔๓/๒๕๕๒ จึงวินิจฉัยให้ยกคำอุทธรณ์ของ บริษัท โรงพยาบาล ในส่วนของการให้ชำระค่าปรับทางปกครองเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)ให้นำเงินมาชำระค่าปรับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์นี้ และให้รอในส่วนประเด็นค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่บริษัท โรงพยาบาล ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จและมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ โดยให้กรมควบคุมมลพิษตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ว่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร เพื่อจะได้นำผลการตรวจสอบดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ค่าปรับทางปกครองของบริษัท โรงพยาบาล ต่อไป

อนึ่ง หากบริษัท โรงพยาบาล ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์นี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือ ยื่นต่อศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์นี้

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำเนาถูกต้อง

VO

(ร้อย พันเอก ทนงค์ทอง)

อธิบดีกรมป่าไม้